

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Каркач П. М. Організація роботи прокуратури міста, району : метод. посіб. з організації роботи в міських, районних прокуратурах. - Х. : Право, 2008. - 352 с
2. Суходубов Д. В. Координаційна діяльність прокуратури щодо боротьби зі злочинністю : дис. на здоб. наук. ступ. канд. юрид. наук : 12.00.10. - Х., 2012. - 215 с.
3. Бабкова В. С. Принципи координаційної діяльності прокуратури у сфері протидії злочинності та корупції. Теорія і практика правознавства. - 2013. - Вип. 1. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2013_1_27.
4. Бандурка А. М. Преступность в Украине: причины и противодействие : моногр. - Х. : Основа, 2003. - 368 с.
5. Литвинов О. М. Адміністративно-територіальна координація діяльності суб'єктів профілактики злочинів в Україні на місцевому рівні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. - Х., 2002. - 276 с.
6. Литвин М.М., Махнюк А.В. Координація діяльності у сфері інтегрованого управління кордонами. Державне управління. - 2011. - № 1. - С. 3-9.
7. Вишковська В. І. Правозахисна функція держави сутність та механізм здійснення в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. - Київ, 2014. - 224 с.
8. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 р., № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 1996. - № 30. - Ст. 141.
9. Чеботарьов С. С. Гуманізм як принцип права України. Актуальні проблеми держави і права. - 2012. - Вип. 65. - С. 205-210
10. Гусарев С.Д. Гуманізм як основоположна ідея сучасного правового світогляду. Альманах права. — 2012. — Вип. 3. — С. 47-51. — Бібліогр.: 4 назв. — укр
11. Беньковський С. Ю. Принцип гуманізму, як загальносоціальний принцип провадження у справах про адміністративні правопорушення. Форум права. - 2007. - № 3. - С. 44-47.
12. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.). Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. - К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. - 1728 с.

УДК 351.746.3.

Коваленко Ю. О.,
здобувач Міжрегіональної
Академії управління персоналом

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ УКРАЇНИ

Стаття присвячена концептуалізації нормативно-правових заходів інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України. Вперше автором виокремлюються рівні цих заходів, а також обґрунтовуються їх антикорупційні можливості. У висновках до статті підсумовується сутність розглянутих заходів інформаційного забезпечення протидії корупції в означених державних органах.

Ключові слова: антикорупційна діяльність, інформаційне забезпечення, інформація, корупція, нормативно-правові заходи, правоохоронний орган, протидія корупції.

Коваленко Ю.О. Нормативно-правовые мероприятия информационного обеспечения противодействия коррупции в правоохранительных органах Украины

Статья посвящена концептуализации нормативно-правовых мер по обеспечению противодействия коррупции в правоохранительных органах Украины. Впервые автором выделяются уровни данных мероприятий, а также обосновываются их антикоррупционные возможности. В выводах к статье суммируется сущность рассматриваемых мер информационного обеспечения противодействия коррупции в указанных государственных органах.

Ключевые слова: антикоррупционная деятельность, информационное обеспечение, информация, коррупция, нормативно-правовые мероприятия, правоохранительный орган,

противодействие коррупции.

Kovalenko Yu. Regulatory and legal measures to ensure information support in combating corruption in law enforcement bodies of Ukraine

The article is devoted to the investigation of the basic structure of the administrative and legal framework for information support of combatting the corruption in law enforcement agencies of Ukraine. The author identifies three levels of legislative acts relating to the administrative and legal framework under consideration, mainly those that regulate public relations regarding: information and informatization; preventing the corruption; activities of law enforcement agencies of Ukraine. Also, attention is drawn to the fact that the legislative level of the relevant administrative and legal framework also covers certain parliamentary enactments.

Key words: *anti-corruption activities, act of law, information support, information, corruption, law enforcement agency, to combat corruption.*

Амбіційний намір нашої держави увійти у співтовариство розвинутих правових держав став суттєвою передумовою триваючих по сьогоднішній день масштабних правових, політичних, соціально-економічних перетворень. Утім, зважаючи на усталену, надмірну корумпованість представників державної влади та українського суспільства загалом, чи не основним напрямом нової політики держави на сьогоднішній день визнано запобігання та протидія корупції. Це, як зазначають українські вчені та дослідники, пов'язано з тим, що корупція є однією з перешкод на шляху інтеграції України в європейський простір, якою занепокоєна міжнародна спільнота [1, с. 60].

Таким чином, «попри прийняті законодавчі акти, прагнення окремих політиків, органів влади й органів місцевого самоврядування, програми та плани з протидії корупції, вона активно прогресує» [2, с. 64]. Утім, слід також наголосити на тому, що в нашій державі, на жаль, державні органи на сьогодні ще не знайшли оптимальних шляхів популяризації в суспільстві інформації про власні досягнення в зазначеній сфері [3, с. 48], зважаючи на що створюється певна ілюзія про абсолютне панування корупції в українському суспільстві та державі загалом, що не в повній мірі відповідає дійсності.

Попри суттєві проблеми з інформатизацією суспільства та світового товариства про досягнення України у справі протидії злочинності загалом та в правоохоронних органах, зокрема, слід зауважити, що існуючі відповідні антикорупційні заходи з використанням інформаційних технологій в Україні ще потребують суттєвого переосмислення, актуалізації та доповнення. Особливим чином це питання стосується нормативно-правових заходів інформаційного забезпечення протидії корупції, що є проблемою, котрій в недостатній мірі приділяється увага українських вчених.

В українській та зарубіжній теорії адміністративного права до сьогодні відсутній єдиний підхід до розуміння переліку й сутності заходів інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах. Зазначимо, що на сьогоднішній день заходи інформаційного забезпечення діяльності (процесу) досліджувалися вченими, як правило, в межах наукових розробок у сфері маркетингу, приміром, в контексті заходів інформаційного забезпечення: діяльності з надання дошкільних послуг; соціального маркетингу в територіальному енергозбереження. Між тим, фрагментарна увага заходам інформаційного забезпечення приділялась також і в межах права, головним чином, у частині інформаційного забезпечення окремих злочинів й злочинності загалом (зокрема, у дослідженнях Д.Ю. Базаркіної, Є.Ф. Азарова, А.М. Бандурки, Л.М. Давиденка, О.М. Юрченко та ін.).

Що ж стосується комплексного аналізу заходів інформаційного забезпечення протидії корупції, то слід зауважити, що цьому питанню частково приділялась увага в аналітичних та методичних статтях і довідках (наприклад, О.М. Дяченко), а також в окремих наукових розробках (приміром, Н.А. Литвин, Е.С. Молдован). Утім, вказані заходи у площині питання протидії корупції в правоохоронних органах нашої держави на сьогочасному етапі їх функціонування ще комплексно не досліджувались ні в теорії адміністративного права, ні в рамках інших галузей права.

Окреслена проблема актуалізує потребу комплексного аналізу заходів інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України. Однак, враховуючи об'єми цієї проблеми, зосередимо увагу в межах цієї статті саме на нормативно-правових заходах інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України, що, власне, і складає мету цієї наукової розробки.

Нормативно-правові заходи інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України. Інформаційне забезпечення протидії корупції у вказаних державних органах, так

само як і антикорупційна діяльність загалом, має ґрунтуватись на продукті нормотворчості – нормативно-правових актах. Це можна пояснити як вимогою ч. 2 ст. 19 Конституції України (органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України), так і сутністю нормотворчості, значенням нормативно-правових актів. Окрім цього, той факт, що усі заходи, котрі спрямовані на інформаційне забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах нашої держави, в статичному вимірі є такими, що у тій чи іншій мірі закріплені в нормативно-правових актах, пояснюється також тим, що окреслені заходи в статичному аспекті існують в межах правового режиму інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах, котрий охоплений правовим режимом інформаційного забезпечення. Між тим, ті заходи, що начебто безпосередньо не передбачені діючим законодавством, не є такими, що не мають свого нормативного начала, адже, насправді, вони впливають із загальних норм про інформацію, запобігання корупції, діяльність правоохоронних органів.

Також необхідно зауважити, що суть нормотворчості в широкому сенсі полягає у пошуку та відображенні загальних цінностей [4, с. 100], у зведенні державної (чи інакше – загальної) волі в закон (тобто, у прийнятті нового акту, скасуванні діючого акту чи доповненні діючого акту новими положеннями), а так само – в її оформленні у різних нормативно-правових актах, що мають відповідну силу, котра забезпечується державним примусом. Що ж стосується соціально-правової сутності нормативно-правових актів, то в загальному сенсі вона виявляється в тому, що саме нормативно-правовий акт знижує рівень невизначеності правил, методики поведінки особи в суспільстві та у відносинах з державними органами, поведінки державних органів у взаємовідносинах між собою та приватним суб'єктом, а також інформує суспільство та його членів про належну поведінку й юридичну відповідальність, покарання за неналежне дотримання вказаних правил.

Таким чином, соціально-правова сутність і значення нормотворчості (головним чином, процес відображення загальних цінностей) та нормативно-правових актів (фактичне закріплення загальних цінностей, котре ускладнене низкою вимог до цих актів) мають важливе антикорупційне підґрунтя, адже загальні цінності, спрямовані на підвищення безпеки в суспільстві, стабільність розвитку суспільства тощо, а тому в жодному разі не сумісні із корупційною практикою, логічним чином вимагаючи, щоби, зокрема, правоохоронні органи протидіяли корупції та не були толерантні до неї, а суспільство та члени суспільства не схилили правоохоронців до корупції й не погоджувались на пропозицію правоохоронця надати йому неправомірну вигоду, повідомляли повноважні державні органи про відомі їм факти корупції.

Певна річ, нормативно-правові заходи інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України тісно пов'язані із антикорупційним законодавством. При цьому поняття «антикорупційне законодавство» є збірним і стосується різних за юридичною силою актів, які спрямовані на попередження та протидію корупційним діянням через осіб, що можуть визнаватись суб'єктами корупційного правопорушення. Під антикорупційним законодавством, на думку Л.В. Котової та К.С. Мешкова, слід розуміти закони та інші нормативно-правові акти, котрими встановлюються спеціальні законодавчі положення щодо запобігання корупції, виявлення та припинення її проявів, визначаються ознаки корупційних правопорушень та відповідальність за їх вчинення, регулюється діяльність державних органів чи їх спеціальних підрозділів, до компетенції яких входять протидія корупції, координація такої діяльності чи контроль та нагляд за нею. При цьому сутність антикорупційного законодавства, на думку вчених, полягає у тому, щоб: (1) обмежити, нейтралізувати чи усунути фактори корупції, запобігти конфлікту інтересів (особистих і службових), нормативно визначити рамки правової та етичної поведінки суб'єктів відповідальності за корупційні правопорушення, зробити вчинення корупційних правопорушень справою не вигідною і ризикованою, а врешті-решт досягти того, щоб така особа чесно і сумлінно виконувала свої службові обов'язки; (2) чітко визначити ознаки корупційних правопорушень, передбачити адекватні заходи відповідальності за їх вчинення, належним чином врегулювати діяльність органів державної влади та їх окремих підрозділів, які безпосередньо протидіють корупції [5, с. 105].

З огляду на викладене, слід зауважити, що нормативно-правові заходи інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України здійснюються в межах двох рівнів:

(1) в межах нормотворчих повноважень неправоохоронних органів влади, нормативно-правові акти яких: в тій чи іншій мірі стосуються інформаційного забезпечення (зокрема, в частині протидії корупції); є обов'язковими до виконання правоохоронними органами України. Між тим, ці акти слід поділяти на наступні два види:

(а) планові документи. Ця підгрупа складається з актів, що передбачають певні заходи інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах безстроково чи, як правило, на певний період. Особливе місце серед цих документів займають Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2015 – 2017 роки, затверджена урядовою Постановою від 29 квітня 2015 року № 265, а також План заходів щодо реалізації Концепції державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, що затверджений урядовим Розпорядженням від 25 січня 2012 року № 53-р. При цьому необхідно звернути увагу на те, що вказаний План заходів 2012 року передбачає на постійній основі: здійснення інформування громадськості про стан протидії та вжиті заходи у сфері боротьби з організованою злочинністю (обов'язок покладено на МВС України, СБУ, Держмитслужба, Адміністрація Держприкордонслужби, ДПС, Держфінінспекція, Мін'юст України, Головне управління розвідки Міноборони та ГПУ – за згодою); забезпечення висвітлення у відомчих друкованих засобах масової інформації та на офіційних веб-сайтах заходів щодо боротьби з організованою злочинністю і корупцією (обов'язок покладено на МВС України та СБУ). Варто також зауважити, що у вказаному Плані заходів на МВС України та СБУ покладається обов'язок організовувати «належне матеріально-технічне забезпечення спеціальних підрозділів, що передбачає у першу чергу виділення озброєння, спеціальної техніки, спеціальних засобів захисту та зв'язку, службових приміщень, автотранспортних засобів, пально-мастильних матеріалів». Однак, безумовним недоліком розглядуваного документу є відсутність положення, котре зобов'язувало би правоохоронні органи в достатній мірі та оперативним чином забезпечувати співробітників цих органів інформацією з приводу боротьби з організованою злочинністю та корупцією;

(б) непрограмні документи. До них відносяться законодавчі акти, акти Уряду України та інших суб'єктів нормотворення, що повністю чи в окремих нормах у тій чи іншій мірі стосуються інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах. Зокрема, відповідно до ст. 11 Закону України «Про доступ до публічної інформації» передбачається, що посадові та службові особи не підлягають юридичній відповідальності, незважаючи на порушення своїх обов'язків, за розголошення інформації про правопорушення або відомостей, що стосуються серйозної загрози здоров'ю чи безпеці громадян, довікілью, якщо особа при цьому керувалася добрими намірами та мала обґрунтоване переконання, що інформація є достовірною, а також містить докази правопорушення або стосується істотної загрози здоров'ю чи безпеці громадян, довікілью. Іншим прикладом може бути ст. 33 Закону України «Про Національну поліцію», згідно якої поліцейський може опитати та запросити до поліцейського приміщення особу, якщо існує достатньо підстав вважати, що вона володіє інформацією, необхідною для виконання поліцейських повноважень. При цьому законодавець застерігає у вказаній нормі Закону, що: надання особою інформації є добровільним, а тому – особа може відмовитися від надання інформації; проведення опитування неповнолітніх допускається лише у тому разі, коли у цьому опитуванні також бере участь мати чи батько неповнолітнього (чи інший законний представник особи або ж педагог). Окрім того, перед проведенням опитування особи поліцейський повинен роз'яснити їй підстави та мету застосування поліцейського заходу, якщо це не перешкодить виконанню поліцією повноважень, покладених на неї Законом України «Про Національну поліцію»;

(2) в межах нормотворчих повноважень правоохоронних органів. З метою забезпечення належної організації діяльності правоохоронних органів України суб'єкти нормотворчої діяльності в цих державних органах розробляють та приймають нормативно-правові акти, зокрема, і в частині інформаційного забезпечення протидії корупції в цих органах, таким чином, уточнюючи відповідні загальні вимоги законодавця. При цьому важливо звернути увагу на те, що вказана група нормативних правових актів умовно поділяється на:

(а) програмні документи. Щонайперше, до цієї підгрупи розглядуваних актів слід віднести антикорупційні програми правоохоронних органів, окремі з них ми вже частково розглядали. Згідно з положеннями ч. 1 ст. 19 Закону України «Про запобігання корупції» антикорупційні програми приймаються в державних органах (затверджуються щороку до 01 березня), зокрема, з урахуванням завдань і заходів з виконання Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015 – 2017 роки, затвердженої постановою Урядом України від 29 квітня 2015 року № 265. При цьому антикорупційні програми розробляються та затверджуються у відповідності до Методичних рекомендацій щодо підготовки антикорупційних програм, що затверджені рішенням НАЗК від 19 січня 2017 року № 31, а також підлягають погодженню НАЗК, з огляду на що правоохоронні органи направляють до Нацагентства затверджену в установленому порядку антикорупційну програму в паперовому вигляді.

Відповідно до вимог Закону України «Про запобігання корупції» та Розділу III вказаних Методичних рекомендацій НАЗК антикорупційні програми повинні передбачати, серед іншого: заходи щодо усунення виявлених корупційних ризиків, осіб, відповідальних за їх виконання, строки та необхідні ресурси; навчання та заходи з поширення інформації щодо програм антикорупційного спрямування; процедури щодо моніторингу, оцінки виконання та періодичного перегляду програм. Також, в Методичних рекомендаціях уточнюються: джерела інформації для проведення оцінки корупційних ризиків (положення про орган влади, організаційна структура, штатний розпис, положення про структурні підрозділи, посадові інструкції працівників, документи, які регулюють порядок взаємодії між ними, інтерв'ювання, анкетування працівників, інші документи та інформація з цих питань); методи та способи оцінки корупційних ризиків (вивчення та аналіз документів і інформації, узагальнення результатів інтерв'ювання чи анкетування) і т. д.;

(б) непрограмні документи. Зокрема, до таких актів в органах прокуратури можна віднести накази ГПУ «Про затвердження Порядку організації роботи з питань внутрішньої безпеки в органах прокуратури України» від 13 квітня 2017 року № 111, «Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури України» від 18 вересня 2015 року № 218, «Про затвердження Інструкції про порядок розгляду звернень і запитів та особистого прийому громадян в органах прокуратури України» від 20 грудня 2017 року № 357. У цьому контексті для прикладу розглянемо окремі положення Наказу ГПУ «Про організацію діяльності органів прокуратури України з особистого прийому, розгляду звернень та забезпечення доступу до публічної інформації» від 30 грудня 2015 року № 430, який основними завданнями діяльності на окресленому напрямі визначає забезпечення: організації та проведення особистого прийому громадян; об'єктивного, всебічного та своєчасного розгляду звернень, перевірки викладених у них фактів, прийняття рішень відповідно до чинного законодавства; систематичного та оперативного оприлюднення інформації, що знаходиться у володінні органів прокуратури, у строки та порядку, встановленому законодавством; надання у визначеному порядку та строки інформації за запитами. У зв'язку із цим, в п. 1.4 Наказу вказується на обов'язок систематично вивчати стан роботи з прийому громадян, вирішення звернень і запитів, забезпечення доступу до публічної інформації, вживати заходів щодо удосконалення та підвищення ефективності діяльності органів прокуратури на цьому напрямі. Окрім того, в п. п. 2–2.7 вказаного нормативно-правового акту Управління організації прийому громадян, розгляду звернень та запитів ГПУ, відповідні підрозділи регіональних прокуратур зобов'язуються: вживати заходів щодо забезпечення належної організації роботи з розгляду звернень та запитів; організовувати особистий прийом громадян керівниками прокуратур, приймати громадян; організовувати розгляд та безпосередньо розглядати депутатські документи, первинні звернення, надсилати їх за належністю відповідному органу чи посадовій особі, прокуратурам нижчого рівня; забезпечувати контроль за дотриманням порядку і строків вирішення у структурних підрозділах апаратів депутатських документів, звернень громадян з особистого прийому керівництва; оприлюднювати визначену нормативними документами інформацію, здійснювати загальний контроль за дотриманням установленого порядку та своєчасністю її оприлюднення, використанням інформації з обмеженим доступом; здійснювати прийом запитувачів, надавати роз'яснення та іншу допомогу в оформленні запитів на інформацію, їх приймання, реєстрацію та облік (у встановленому порядку розглядати запити на інформацію, за наявності підстав надсилати їх належним розпорядникам інформації).

Поряд із організаційними та програмно-технічними заходами інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах нашої держави також застосовуються відповідні нормативно-правові заходи. Вказані заходи охоплюють усі рівні здійснення зазначеного інформаційного забезпечення, а їх комплексне використання у практичній дійсності передбачає систематичне використання усіх наявних можливостей для: (1) безпосереднього отримання інформації про можливі порушення корупційного законодавства співробітниками правоохоронних органів нашої держави; (2) пропагування серед населення та державних службовців нетолерантного ставлення до корупції, що обумовлює становлення антикорупційної культури, за наявності якої формується громадянське суспільство, яке відповідальним чином ставиться до потреби протидії корупції в означених державних органах, зокрема, шляхом викривання відомих йому фактів вчинення корупційних правопорушень правоохоронцями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Хабарова Т.В. Адміністративно-процесуальні засади запобігання корупції в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2017. 216 с.

2. Гвоздецький В.Д. Оцінювання корупції в Україні: результати та напрями формування громадської думки // Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 8 груд. 2017 р.). Київ: Вид. Нац. акад. внутр. справ, 2017. С. 63–68.
3. Фодчук А.Б. Аспекти підвищення рівня поінформованості суспільства про антикорупційні заходи // Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 8 груд. 2017 р.). Київ: Вид. Нац. акад. внутр. справ, 2017. С. 46–49.
4. Купряшин Г.Л. Институциональные ловушки и кризисы государственного управления // Государственное управление. 2017. Вып. 60. С. 94–121.
5. Котова Л.В., Мешков К.С. Етапи розвитку українського антикорупційного законодавства // Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. науковців, юристів-практиків, молодих вчених, аспірантів, студентів (м. Сєверодонецьк, 13–14 квіт. 2017 р.) / за ред. проф. Б.Г. Розовського. Сєверодонецьк: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2017. С. 105–111.

УДК 349.2

Любимов О. К.,

кандидат юридичних наук,
помічник судді Вищого господарського суду України

ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

У статті надано власне розуміння термінологічного поняття «принципи функціонування державної служби», наголошено на тому, що їх закріплення здійснюється в Конституції України, Законі України «Про державну службу» інших підзаконних нормативно-правових актах, які стосуються діяльності та функціонування державної служби в Україні. Охарактеризовано закріплення принципів державної служби в чинному Законі України «Про державну службу» та Законі України «Про державну службу» від 1993 року, вказано на недоліки нового закону щодо відсутності закріплення таких принципів як: демократизм, гуманізм, соціальна справедливість, ініціативність, компетентність, відданість справі, дотримання прав і законних інтересів органів місцевого самоврядування й дотримання прав підприємств, установ та організацій, об'єднань громадян. У рамках статті науковцем принципи функціонування державної служби поділено за їх спрямуванням на відповідні групи, а також здійснено їх характеристику.

Ключові слова: державна служба, принципи, класифікація, функціонування, держава.

Любимов О.К. По поводу произведения классификации принципов функционирования государственной службы В статье дано собственное понимание терминологического понятия «принципы функционирования государственной службы», отмечено, что их закрепление осуществляется в Конституции Украины, Законе Украины «О государственной службе» других подзаконных нормативно-правовых актах, касающихся деятельности и функционирования государственной службы в Украине. Охарактеризованы принципы государственной службы в действующем Законе Украины «О государственной службе» и Законе Украины «О государственной службе» от 1993 года, указано на недостатки нового закона, а именно об отсутствии закрепления таких принципов как: демократизм, гуманизм, справедливость, инициативность, компетентность, преданность делу, соблюдение прав и законных интересов органов местного самоуправления и соблюдение прав предприятий, учреждений и организаций, объединений граждан. В рамках статьи ученым принципы функционирования государственной службы разделены за направлением на группы, а также осуществлена их характеристика.

Ключевые слова: государственная служба, принципы, классификация, функционирование, государство.

Lubimov O. On the classification of the principles of the functioning of the civil service

The article gives a true understanding of the terminological notion of "the principles of functioning of the civil service", and it is emphasized that their consolidation is carried out in the Constitution of Ukraine, the Law of Ukraine "On Civil Service", and other subordinate legal acts related to the functioning and